

Svar (20/3 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

I mit svar på det tidligere spørgsmål nr. S 472 oplyste jeg bl.a., at såfremt retten til kontanthjælp efter bistandsloven skulle gøres betinget af en (lovlig) bolig, måtte kommunernes forpligtelse efter bistandslovens § 31 til at anvise husly til *husvilde familier* derfor samtidig udvides, således at enhver, der havde behov for kontanthjælp, ville have sikkerhed for at kunne komme til at opfylde boligbetingelsen.

På den baggrund forstår jeg spørgsmålet på den måde, at der sigtes til de indholdsmæssige ændringer af lovens § 31 under den forudsætning, at kontanthjælp alene kan udbetales til ansøgere, der har en lovlig bolig.

Det ville under denne forudsætning være nødvendigt at udvide anvendelsesområdet for § 31, således at bestemmelsen ikke blot omfattede anvisning af husly som en midlertidig løsning på familiens boligproblem, men at kommunerne blev direkte forpligtet til at skaffe familien en lejlighed eller tilsvarende permanent og lovlig bolig.

Jeg vil imidlertid understrege, at jeg ikke har planer om at indføre en bestemmelse med dette indhold, idet jeg finder, at det falder uden for formålet med bistandsloven at varetage bolig-mæssige og miljømæssige interesser.

Spm. nr. S 650

Til *statsministeren* (15/3 90) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Er regeringen enig med de danske EF-parlamentarikere (fra bl.a. Venstre og Det Konservative Folkeparti), som den 14. marts 1990 i EF-Parlamentet stemte for Martinbetænkningen om en vidtgående unionsudvikling i EF?«

Begrundelse

Et stort flertal i EF-Parlamentet stemte den 14. marts 1990 for den såkaldte Martinbetænkning, som foreslår en overordentlig vidtgående unionsudvikling i EF.

Blandt de danske EF-parlamentarikere stemte kun medlemmerne fra Socialdemokratiet, SF og Folkebevægelsen imod. De øvrige, herunder regeringspartierne EF-parlamentarikere, stemte for unionsudviklingen. Det sidste kan unægtelig undre, når man tænker på, at det

helt overvejende flertal i det danske Folketing klart har vendt sig imod en så vidtgående udvikling.

Det er derfor vigtigt, at regeringen præciserer, at denne modstand fortsat er regeringens politik.

Svar (21/3 90):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Martinbetænkningen vedrørende regeringskonferencen om Den Økonomiske og Monetære Union er ikke en sag, der foreligger for Rådet, hvorfor der ikke har været anledning for regeringen til at tage stilling hertil.

Regeringens holdning til den kommende regeringskonference er fortsat baseret på Folketingets dagsorden af 30. november 1989.

Spm. nr. S 651

Til *skatteministeren* (15/3 90) af:

Bente Juncker (CD):

»Under henvisning til interview med statsautoriseret revisor Preben Juul Kjær i Erhvervs-Bladet den 13. ds. samt til lederen i bladet samme dato spørges, om ministeren vil indhente kammeradvokatens vurdering af den omtalte sag om beskatning af en firmabetalt operation.«

Begrundelse

I dansk ret har det hidtil været sådan, at udgifter til forsvar af ære, liv og helbred betalt af andre ikke bliver beskattet som indtægt hos den, der bliver hjulpet.

Derfor vil det være forkert, hvis juridiske spidsfindigheder og ensidig fortolkning af lovene skal føre til, at folk med svære sygdomme på grund af skattereglerne kan risikere ufor-skyldt at havne i økonomisk kaos.

Svar (22/3 90):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I det nævnte interview omtales en sag om »beskatning af en ydelse, som en virksomhed betalte for behandling af en medarbejder ved et udenlandsk hospital«.

Denne sag behandles for tiden i Landsskatte-retten.